

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/353/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2612209198
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2612209198.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov: Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej, v právnej veci navrhovateľov: 1/ U. H., nar. XX.XX.XXXX, 2/ Ing. I. H., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom I. T. X, H., obaja zastúpení advokátom: Mgr. Martinom Jungom, AK so sídlom Panónska cesta 6, Bratislava, proti odporcom: 1/ N. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. R. XXX, zastúpený advokátom: JUDr. Dušanom Repákom, Krížna 37, Bratislava, 2/ N. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. R. XXX, zastúpená: JUDr. Ľudmilou Penz Vachulovou - advokátkou, Krížna 47, Bratislava, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní odporcov proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 22. júla 2013, č. k. 9C/146/2012-190, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti p o t v r d z u j e a v časti náhrady trov konania mení tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne odvolací súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním v časti primárneho žalobného petitu o určenie, že odporcovia 1/, 2/ nie sú podielovými spoluvlastníkmi parc. č. 10906/19 o výmere 481 m², parc. č. 10906/20 o výmere 355 m², parc. č. 10906/21 o výmere 353 m², parc. č. 10906/22 o výmere 73 m², parc. č. 10907/7 o výmere 1112 m², parc. č. 10907/8 o výmere 312 m², parc. č. 10907/9 o výmere 261 m², parc. č. 10907/10 o výmere 70 m², pričom všetky parcely sú druhom pozemku ostatná plocha zapísané na LV č. XXXX vedenom Správou katastra Senica, pre kat. úz. D. R., návrh zamietol. Zároveň určil, že nehnuteľnosti a to parc. č. 10906/19, 10906/21, 10906/22 zapísané na LV č. XXXX vedenom Správou katastra Senica, pre kat. úz. D. R. v podiele 437095/2566656 z celku patria do bezpodielového spoluvlastníctva navrhovateľov 1/, 2/ a nehnuteľnosti parc. č. 10907/7, 10907/8, 10907/9, 10907/10, 10907/20 zapísané na LV č. XXXX vedenom Správou katastra Senica, pre kat. úz. D. R. v podiele 853/4608 z celku patria do bezpodielového spoluvlastníctva navrhovateľov 1/, 2/. Zároveň určil odporcom povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľom náhradu trov konania v celkovej výške 1.676,86 eur pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku 99,50 eur, cestovných nákladov 353,60 eur a trov právneho zastúpenia 1.223,76 eur. Súd tiež rozhodol o vrátení odporcom preddavku na trovy svedeckého dokazovania vo výške 30,- eur. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že navrhovatelia sa návrhom podaným na súde dňa 12.09.2012 obsahujúcim tzv. eventuálny žalobný petit domáhali primárne určenia, že odporcovia 1/, 2/ nie sú podielovými spoluvlastníkmi parciel č. 10906/19, 10906/20, 10906/21, 10906/22, 10907/7, 10907/8, 10907/9 a 10907/10 zapísaných na LV č. XXXX Správou katastra Senica, pre kat. úz. D. R. a zároveň sa domáhali určenia, že uvedené nehnuteľnosti a to par. č. 10906/19, 10906/21, 10906/22 zapísané na LV. č. XXXX, pre kat. úz. D. R. v podiele 437095/2566656 z celku patria do bezpodielového spoluvlastníctva navrhovateľov 1/, 2/ a parc. č. 10907/7, 10907/8, 10907/9, 10907/10 a 10906/20 zapísané na LV č. XXXX, pre kat.

úz. D. R. v podiele 853/4608 z celku patria do bezpodielového spoluvlastníctva navrhovateľov 1/, 2/. Uviedli, že navrhovatelia sú ako manželia bezpodielovými spoluvlastníkmi spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 437095/2566658 z celku na pozemku parc. č. 10906 pôvodne o výmere 8910 m² v súčasnosti zapísaná výmera 8003 m² - trvalé trávnaté porasty zapísanom na LV č. XXX Správy katastra Senica, pre kat. úz. D. R. a spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 853/4608 z celku na pozemku parc. č. 10907 pôvodne o výmere 7316 m² v súčasnosti zapísaná výmera 5206 m² - lesné pozemky zapísanom na LV č. XXX pre kat. úz. D. R.. Spoluvlastníkmi sa stali na základe dvoch kúpnych zmlúv uzavretých dňa 30.05.2003, ktorej vklad bol povolený rozhodnutím zo dňa 19.06.2003 pod V1018/2003 a zmluvy zo dňa 04.08.2003, vklad ktorej bol povolený rozhodnutím zo dňa 08.08.2003 pod V1468/03. Pred podaním návrhu si všimli zmenšenie výmery predmetných pozemkov. Po preverení stavu v katastri nehnuteľností zistili, že z pozemku písaného na LV č. XXX boli odčlenené tri novovzniknuté parcely č. 10906/19 o výmere 481 m², č.10906/21 o výmere 353 m² a č.10906/22 o výmere 73 m² a z pozemkov zapísaných na LV č. XXX boli odčlenené pozemky novovytvorené parc. č. 10907/7 o výmere 1112 m², č.10907/8 o výmere 312 m², č.10907/9 o výmere 261 m², č.10907/10 o výmere 70 m² a č. 10906/20 o výmere 355 m², všetky zapísané ako ostatná plocha na LV č. XXXX Správou katastra Senica, pre kat. úz. D. R.. Ako podieloví spoluvlastníci týchto pozemkov sú v LV zapísaní odporcovia a to každý z nich v podiele 1/2 z celku. Sporné novovzniknuté pozemky boli odčlenené geometrickým plánom vyhotoveným dňa 07.08.2004 geodetom: N. D.. Vlastnícke právo odporcov k sporným pozemkom bolo do katastra nehnuteľností zapísané záznamom na podklade predloženého osvedčenia o vydržaní spísaného formou notárskej zápisnice sp.zn. N/139/06 dňa 24.03.2006 notárom JUDr. Vladimírom Slezákom. Navrhovatelia v návrhu tvrdili, že rodičia matky odporcov nikdy neboli vlastníkami ani držiteľmi sporných pozemkov, ktoré neboli predmetom dedičstva po rodičoch matky odporcov. Matka odporcov nemala sporné pozemky v držbe ani po smrti svojich rodičov, neexistuje jediná skutočnosť, ktorá by nasvedčovala tomu, že matka odporcov sa mohla domnievať, že nadobudla sporné pozemky do svojho vlastníctva teda neexistuje jediná okolnosť svedčiaca o jej dobromyseľnosti. Sporné pozemky navyše neboli do 31.12.1991 predmetmi spôsobilými vydržania. Neexistuje jediná skutočnosť, ktorá by konkrétne nasvedčovala, že odporcovia nadobudli sporné pozemky do svojho spoluvlastníctva darom od svojej matky. Predmetnú notársku zápisnicu z roku 2006 nie je možné preto považovať za verejnú listinu so všetkými z toho vyplývajúcimi dôsledkami vrátane spôsobilosti takej listiny na zápis vlastníctva záznamom v katastri nehnuteľností. Odporcovia navrhli návrh v celom rozsahu zamietnuť. Tvrdili, že ich matka aj oni sporné pozemky užívali dobromyseľne, vlastnícke právo odvodzuje od vlastníckych práv rodiny Q., ktorá sa prisťahovala do D. R. v roku 1886, ich dcérou bola N. Q., vydatá N., ktorá spolu s manželom mala 6 detí, okrem iného aj matku navrhovateľa 1/ U. H., ako aj matku odporcov Z. G.. Matka odporcov nemala právnické vzdelanie, nemusela rozumieť výmerám pozemkov v dedičských rozhodnutiach. Matka odporcov ako svedkyňa uviedla, že nevie akú výmeru pozemkov zdedila po rodičoch, nevie ako je to v papieroch, o pozemky sa starali, aby to tam vyzeralo pekne, všetko zveľadili. Pozemky užívali, lebo ich neužíval nikto iní. Uviedla, že keď pozemky užívala len ona s rodinou, len oni sa o tieto starali myslela si, že im patria. Právne súd prvého stupňa vec posúdil podľa § 132a ods. 1, podľa § 135a ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka účinného do 31.12.1991, podľa § 134 ods. 1 až 4 O.z. účinného od 01.01.1992, podľa § 872 ods. 6 O.z. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou aktívnej legitímácie navrhovateľov, dospel k záveru, že pokiaľ ide o eventuálny petit žaloby, teda určenie vlastníckeho práva výlučne navrhovateľov k spoluvlastníckym podielom na sporných pozemkoch navrhovatelia sú aktívne legitimovanými subjektami bez toho, že by účastníkmi konania museli byť i ostatní spoluvlastníci predmetných nehnuteľností. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/51/2009, kde odvolací súd dospel k záveru, že v konaní o určenie vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu je pasívne legitimovaný teda dotknutý spoluvlastník tohto spoluvlastníckeho podielu z dôvodu, že právnej sféry ďalších ostatných spoluvlastníkov sa toto konanie netýka a výsledok konania nemôže mať na ich právne pomery žiaden vplyv. Čo sa týka primárneho žalobného petitu tak ako bol formulovaný nebola podľa názoru súdu splnená podmienka existencie naliehavého právneho záujmu na určení, že odporcovia nie sú podielovými spoluvlastníkmi sporných pozemkov, nakoľko takéto určenie by jednoznačne nevedlo ku konečnému vyriešeniu sporných otázok ohľadne existencie vlastníckeho práva, nedeklarovalo by existenciu vlastníckeho práva navrhovateľov a v budúcnosti by vyvstala potreba ďalších jednaní ohľadom určenia veľkosti spoluvlastníckych podielov navrhovateľov. Navyše by zrejme nebol ani úplný okruh účastníkov konania, nakoľko rozhodnutie súdu v zmysle primárneho žalobného petitu by sa dotýkalo aj iných subjektov než len účastníkov tohto konania. Z vykonaného dokazovania, zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh v časti určenia vlastníckeho práva navrhovateľov do výšky ich spoluvlastníckych podielov je dôvodný. Navrhovatelia jednoznačne a nepochybne preukázali svoje vlastnícke právo k predmetným pozemkom

parcele č. 10906 zapísanej na LV č. XXX a parcele č. 10907 zapísanej na LV č. XXX pre kat. úz. D. R.. Preukázali aj skutočnosť, že prišlo k zmenšeniu pôvodnej výmery týchto pozemkov v dôsledku odčlenenia novovytvorených sporných pozemkov a ich následným zápisom do LV č. XXXX, kde ako spoluvlastníci týchto novovytvorených pozemkov boli zapísaní odporcovia každý z nich v 1/2. Ako právny titul nadobudnutia sporných pozemkov je v katastri nehnuteľností uvedená notárska zápisnica č. N 139/06, obsahujúca osvedčenie vyhlásenia o vydržaní sporných pozemkov matkou odporcov a ich následné darovanie matkou odporcov odporcom 1/, 2/. V konaní ďalej bolo preukázané, že matka odporcov po svojich rodičoch zdedila len spoluvlastnícky podiel na spornom pozemku parc. č. 10907 vo výške 24/1152 a spoluvlastnícke podiely na ďalších nehnuteľnostiach, ktoré však neboli predmetom tohto konania. Matka odporcov tak nemala žiaden dôvod domnievať sa, že je vlastníčkou celej parc. č. 10907. Navyše na parc. č. 10906 nezdedila ani žiaden podiel. Odporcami spomenutá kúpna zmluva uzavretá dňa 21.08.1938 medzi R. Q. a N. N. - starou matkou účastníkov ako kupujúcou, taktiež neobsahuje ustanovenie, ktorým by došlo k prevodu pozemku parc. č. 10906, čo sa týka pozemku parc. č. 10907 kúpna zmluva neobsahuje ustanovenie o tom, že by sa tento prevádzal v celosti. Či je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec patrí musí byť zhodnotený objektívne. Nepostačuje len zistenie subjektívnych predstáv držiteľa. V danom prípade neexistuje žiaden dôvod, žiadna okolnosť, na základe ktorej sa matka odporcov mohla objektívne domnievať, že je vlastníčkou pozemkov parc. č. 10906 a 10907 v celosti, resp. že je vlastníčkou časti týchto pozemkov tak, ako boli od pôvodných pozemkov odčlenené geometrickým plánom č. 50/2005. Pokiaľ ide o vlastnícke právo odporcov neexistuje darovacia zmluva, ktorou by boli na odporcov prevedené sporné pozemky. Darovacia zmluva, ktorá bola súdu doložená v spojení s dodatkom sa týka úplne iných pozemkov, ktoré nie sú predmetom tohto sporu. Taktiež notárska zápisnica č. N229/2005, na ktorú sa dodatočne odporcovia odvolávali nebola podkladom pre zápis vlastníckeho práva k sporným pozemkom do katastra nehnuteľností. Keďže neexistuje darovacia zmluva ani iný právny titul, na základe ktorého odporcovia nadobudli vlastnícke právo k sporným pozemkom a vydržanie pozemkov odporcami je vylúčené z dôvodu absencie ich dobromyseľnosti, nakoľko neexistuje žiadna okolnosť, na základe ktorej by sa mohli objektívne domnievať, že sú vlastníckymi sporných pozemkov, navyše v ich prípade ani neuplynula zákonom stanovená vydržacia lehota a nemohli sa stať vlastníckymi sporných pozemkov. Dobromyseľnosť matky odporcov nevyplýva dokonca ani z výpovede samotnej matky odporcov, z jej svedeckej výpovede vyplýva len to, že sporné pozemky ako rodina užívali, zveľaďovali, keďže sa o ne nastaral nikto iný. Je teda jednoznačné, že k zníženiu pôvodnej výmery sporných pozemkov prišlo bez právneho dôvodu a keďže navrhovatelia sa domáhali určenia len svojho spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli vytvorené na základe geometrického plánu č. 50/2005 súd návrhu v časti eventuálneho petitu teda určujúceho vyhovel. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľom, ktorí mali vo veci plný úspech priznal náhradu trov v celkovej výške 1.676,86 eur pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku 99,50 eur, cestovných nákladov 353,60 eur do rúk navrhovateľov a trov právneho zastúpenia vo výške 1.223,76 eur do rúk právneho zástupcu navrhovateľov.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v zákonom určenej lehote podali odvolanie odporcovia 1/, 2/. Odporca 1/ v odvolaní uviedol, že rozsudok je subjektívnym vyhodnotením skutkového stavu konajúcim súdom, ktorý nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Namietal aktívnu legitímáciu navrhovateľov spôsobom, že títo nadobudli vlastnícke právo kúpou od osôb, ktoré nadobudli vlastnícke právo vydržaním, hoci neboli splnené podmienky vydržania. Uvedené preukazuje notárska zápisnica N 433/1999. Je absurdné, že vlastnícke právo spochybňujú navrhovatelia, ktorých právny predchodcovia nadobudli vlastníctvo spôsobom ako odporcovia. Vlastnícke právo rodiny účastníkov konania je odvodené od pána N. Q., ktorý predmetné nehnuteľnosti nadobudol v roku 1886. Dcéra p. N. - N. N., rod. Q. s manž. D. N. mali šesť detí medzi nimi aj matku navrhovateľa 1/ U. H. a matku odporcov Z. G.. Pani N. N. na základe kúpno-predajnej zmluvy z 21.08.1938 uzavretej s R. Q. nadobudla nehnuteľnosti v obci D. R.. Pani N. N. zomr. dňa XX.XX.XXXX, jej manžel D. N. zomr. XX.XX.XXXX. V čase smrti pozemky, ktoré sa nachádzali v bezprostrednej blízkosti rodinného domu, ktorý bol postavený na parc. č. 10908/6 pôvodne 10908/1 užívali. V dedičských konaniach po poručiťoch bolo z ich majetkom naložené spôsobom, ako sa dohodli spoludedičia, že všetok nehnuteľný majetok po poručiťoch nadobudla p. Z. G. s povinnosťou vyplatiť ostatných spoludedičov. Jedným zo základných predpokladov oprávnenej držby je dobrá viera držiteľa, že mu vec patrí. Dobrá viera je psychický stav držiteľa, ktorý sa domnieva, že mu vec vlastnícky patrí napriek tomu, že v skutočnosti tomu tak nie je. Oprávnená držba sa nemusí nutne opierať o existujúci právny dôvod, postačí aby bol daný aj domnelý právny dôvod. V čase dedičského konania po rodičoch p. Z. G. užívali spolu s p. N. N. a p. D. N. aj sporné nehnuteľnosti. Odporcovia nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnostiam ako sa tradovalo „ darom “

od matky Z. G., ktorá zhodne s tvrdením odporcov v konaní nadobudla vlastnícke právo vydržaním. Skutočnosť, že sporné pozemky boli skutočne užívané p. Z. G. aj v čase od roku 1975 potvrdili svedkovia osvedčenia o vydržaní, starosta obce, C. G., Z. G. a S. G.. Žalovaní na sporných pozemkoch vykonali nemalé investície. Pozemky zhodnotili v nezanedbateľnom rozsahu, vybudovali jazierko a altánok, budujú záhradnú chatu, spevnili povrch, nasadili ovocné aj okrasné stromy, chovajú ryby, psy. Všetky tieto investície preukazujú dobromyseľnosť nakladania s nehnuteľnosťami ako s vlastnými. Dobromyseľnosť držby by bola preukázaná po doplnení dokazovania ako bolo navrhované v priebehu konania, súd však zjavne účelovo v záujme navrhovateľov navrhované dokazovanie nevykonával. Navrhol doplniť dokazovanie v konaní výsluchom svedkov p. N. G., p. I. H., Ing. N. D. a ďalších za účelom preukázania skutočného užívania sporných nehnuteľností. Vzhľadom k uvedenému navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporkyňa 2/ v odvolaní uviedla, že súd nevykonával dokazovanie v rozsahu navrhovanom účastníkmi konania, vykonával všetky dôkazy, ktoré navrhli navrhovatelia. Pokiaľ sa týka eventuálneho petitu tak o tento ide len vtedy, ak o oboch návrhoch je možné z procesného hľadiska viesť konanie pred súdom a len v prípade, že na základe v konaní preukázaných objektívnych skutočností nie je možné vyhovieť prvému, rozhodne podľa druhého. Ak ide o dva rozdielne petitu jeden procesne spôsobilý a druhý procesne nespôsobilý súd musí o každom rozhodnúť samostatne. O procesne nespôsobilom na začiatku konaní, o procesne spôsobilom v rámci rozhodnutia. Má za to, že sa nejednalo o alternatívny petit, v dôsledku čoho súd prvého stupňa nesprávne rozhodol o trovách konania v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Tým, že súd nevykonával dôkazy, ktoré navrhla, ktoré by mohli ozrejmiť všetky okolnosti, ktoré viedli k osvedčeniu o vydržaní jej odňal možnosť konať pred súdom. Súd neakceptoval, že ona aj jej predchodcovia dobromyseľní držitelia sporných pozemkov dlhé roky zveľaďovali pozemky, starali sa o ne ako o vlastné. Ich aktivity všetci akceptovali v rátane navrhovateľov, nikto sa k ich návrhu nepripojil, napriek tomu, že nimi vykonané úpravy a ich výlučné užívanie pozemkov je verejne dobre známe v celej obci. Aj táto akceptácia zo strany susedov ich utvrďovali v ich presvedčení, že im sporné parcely patria. Nemohla preukázať toto práve preto, že súd zamietol vykonať ňou navrhnuté dôkazy výsluchom svedkov. Takisto ona navrhla rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Navrhovatelia v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedli, že svoje vlastníctvo k parc. č. 10906 a 10907, z ktorých bolo odčlenených osem parciel zapísaných na LV č. XXXXX preukázali súdu výpismi z príslušných listov vlastníctva a kúpnyimi zmluvami, na základe ktorých bol vykonaný vklad ich vlastníctva, pričom takto zapísané spoluvlastnícke právo navrhovateľov k sporným pozemkom je už vyše 10 rokov. Kúpnu zmluvou zo dňa 21.08.1938 uzavretou medzi R. Q. a N. N. - starou matkou navrhovateľa 1/ a oboch odporcov bol z predmetných pôvodných pozemkov v súlade s príslušnými pozemko-knižnými vložkami prevedený iba spoluvlastnícky podiel o veľkosti 24/1152-tín na parc. č. 10907. Prevod par. č. 10906 ako ani spoluvlastníckeho podielu nebol predmetom tejto kúpnej zmluvy. Na základe dedičského rozhodnutia sp. zn. D 455/76 v konaní po N. N. nadobudla matka odporcov z predmetných pôvodných pozemkov výlučne spoluvlastnícky podiel o veľkosti 24/1152-tín a to na prac. č. 10907. Aj keď podľa dedičskej dohody schválenej v dedičských rozhodnutiach prebrala matka odporcov celý predmet dedičstva s povinnosťou vyplatiť všetkých spoludedičov nie je možné toto ustanovenie vzťahovať na iný majetok po poručiťke ako ten, ktorý bol v čase dedičského konania známy a ktorý poručiťke v čase smrti aj patrilo. Spoluvlastnícky podiel na parc. č. 10906 nadobudla matka odporcov od N. G. až v roku 2004 (V 1854/04) na základe zmluvy o prevode vlastníctva, preto matka odporcov nemala nijaký dôvod sa domnievať, že nadobudla reálny pozemok ako odporcovia tvrdili, že sa tak stalo pri nadobudnutí podielov pri dedení. Navyše podiel na prac. č. 10906 ani nebol predmetom dedenia. Predmet prevodu na základe kúpnej zmluvy zo dňa 21.08.1938, predmet dedičstva v konaní pod D 455/75, predmet prevodu na základe kúpnej zmluvy sú v uvedených listinách uvedené jasne, zrozumiteľne bez akýchkoľvek pochybností. Matka odporcov a ani samotní odporcovia nemali žiaden dôvod sa domnievať, že nadobudli vlastníctvo k parc. č. 10907 vo väčšom rozsahu ako je podiel 24/1152 a ktorého zostali vlastníkmi aj pri zapísanom vlastníctve k sporným pozemkom. Odporcovia počas celého konania nepreukázali splnenie ani len jednej z kumulatívnych podmienok na nadobudnutie vlastníckeho práva ich matkou vydržaním, ako ani následný prevod vlastníctva sporných pozemkov z ich matky na odporcov. Oprávnená držba sa nemôže zakladať na takom omyle držiteľa, ktorému sa mohol pri normálnej opatrnosti vyhnúť. Omyl spočívajúci v neznalosti alebo neúplnej znalosti jasne definovanej právnej normy nemôže byť omylom ospravedliteľným, preto držba nadobudnutá a udržiavaná na základe takého omylu nemôže byť oprávnená. Na základe uvedeného navrhli navrhovatelia rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolania podali včas oprávnené osoby - účastníci konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p., postupom podľa ust. § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolania odporcov nie sú dôvodné, nakoľko rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 9C/146/2012 je určenie, že odporcovia nie sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností parc. č. 10906/19, parc. č. 10906/10, parc. č. 10906/21, parc. č. 10906/22, parc. č. 10907/7, parc. č. 10907/8, parc. č. 10907/9 a parc. č. 10907/10 všetky parcely druhom - ostatná plocha zapísané na LV č. XXXX vedenom Správou katastra Senica pre kat. úz. D. R. eventuálne určenie, že nehnuteľnosti a to parc. č. 10906/19 o výmere 481 m², parc. č. 10906/21 o výmere 353 m², parc. č. 10906/22 o výmere 73 m² všetky druhom - ostatná plocha zapísané na LV č. XXXX kat. úz. D. R. v podiele 437095/2566656 z celku patria do bezpodielového spoluvlastníctva navrhovateľov 1/, 2/ a nehnuteľnosti parc. č. 10907/7 o výmere 1112 m², parc. č. 10907/8 o výmere 312 m², parc. č. 10907/9 o výmere 261 m², parc. č. 10907/10 o výmere 70 m², parc. č. 10906/20 o výmere 355 m² všetky druhom - ostatná plocha zapísané na LV č. XXXX Správy katastra Senica pre kat. úz. D. R. v podiele 835/4608 z celku patria do bezpodielového spoluvlastníctva navrhovateľov.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa určil, že sporné nehnuteľnosti patria v uvedených podieloch do bezpodielového spoluvlastníctva navrhovateľov.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní potrebnom na vyhlásenie rozsudku dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolateľom tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvého stupňa k správnym skutkovým zisteniam a pretože zdieľa jeho právny záver s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ako odvolací súd odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý v odvolaní navyše neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, s ktorými by sa súd prvého stupňa nebol vysporiadal a ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia k najzásadnejším argumentom uvádzaným odvolateľmi v odvolaniach odvolací súd dodáva, že pokiaľ sa týka namietaného alternatívneho petitu tak súd prvého stupňa rozhodol správne, keď prvý petit ako nedôvodný zamietol, keďže na takomto určení nie je naliehavý právny záujem, keď v prípade vyhovenia tomuto petitu (neurčenia spoluvlastníctva odporcov 1/, 2/ k novovytvoreným parceliam) by sa nevyriešilo právne postavenie navrhovateľov 1/, 2/, pretože by sa na základe takéhoto neurčenia nemohol zapísať pôvodný stav, keď nie sú účastníkmi konania všetci pôvodní spoluvlastníci a nie je zrejmé, či by všetci súhlasili so zápisom do pôvodného stavu, preto takýto petit nemožno považovať za správny a teda alternatívny. Pri alternatívnom petite oba petity musia byť dôvodné a vyhovením ktorémukoľvek sa dosiahne žalobou požadovaný stav, o ktorý prípad sa v danej veci nejednalo. Ďalej odvolatelia namietali, že navrhovatelia 1/, 2/ nie sú aktívne legitimovaní z dôvodu, že nehnuteľnosti nadobudli od vlastníkov, ktorých vlastníctvo bolo zapísané na základe notárskych zápisníc, tak ako v prípade odporcov 1/, 2/. Túto námietku súd prvého stupňa považoval za nedôvodnú, s čím sa odvolací súd stotožnil. Navrhovatelia podiely na sporných nehnuteľnostiach získali do svojho vlastníctva na základe kúpnych zmlúv od osôb zapísaných ako vlastníci na listoch vlastníctva. Takže akékoľvek tvrdenia o tom, že osoby, od ktorých podiely kúpili neboli vlastníkmi sú v tomto konaní právne irelevantné, keďže navrhovatelia sú riadne zapísaní na listoch vlastníctva a ich právni predchodcovia boli takisto riadne zapísaní na listoch vlastníctva a ich vlastníctvo nebolo žiadnym relevantným zákonným spôsobom spochybnené. Ďalšou namietanou skutočnosťou bola dobromyseľnosť odporcov 1/, 2/ aj ich právnej predchodkyne matky Z. G. pri užívaní novovytvorených parciel. Odporcovia tvrdia, že právna predchodkyňa odporcov ako aj odporcovia vlastnícke právo k novovytvoreným parceliam vydržali z dôvodu, že tieto dobromyseľne po zákonom určenú dobu nerušene užívali. Ich vlastnícke právo bolo zapísané na základe Notárskej zápisnice notára JUDr. Vladimíra Slezáka sp. zn. N 139/2006, Nz 11247/2006, ktorou bolo osvedčené prehlásenie

odporcov 1/,2/ o nadobudnutí ich vlastníctva k novovytvoreným parceliam na základe vydržania, kde v texte je uvedené, že odporcovia uviedli, že sú vlastníkami nehnuteľností titulom daru od svojej matky Z. G. (darovacia zmluva však neexistuje), ktorá bola neknihovanou vlastníčkou týchto nehnuteľností od roku 1975. Vydržanie je osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva zo zákona pri splnení zákonom požadovaných predpokladov. Jedným z týchto predpokladov je oprávnená držba. Držba je faktický stav, pri ktorom má držiteľ vec vo svojej moci, užíva ju a používa plody a úžitky z nej, disponuje ňou príp. vykonáva činnosť, ktorá pripúšťa trvalý alebo opätovný výkon. Tvrdenie držiteľa, že mu vec patrí a že s ňou nakladá ako s vlastnou musí byť podložené konkrétnymi okolnosťami, z ktorých možno usúdiť, že toto presvedčenie držiteľa bolo po celú vydržaciú dobu dôvodné. Oprávneným je držiteľ, ktorý je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí. Je potrebné vziať vždy v úvahu, či držiteľ pri bežnej opatrnosti, ktorú možno vzhľadom na okolnosti a povahu prejednávaneho prípadu po každom vyžadovať nemal po vydržaciú dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí. O dobromyseľnú držbu nemôže ísť, keď držiteľ vecí od počiatku vedel o skutočnostiach spôsobilých objektívne vyvolať pochybnosti o tom, že mu vec patrí. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že právna predchodkyňa odporcov 1/, 2/ ako aj odporcovia nemohli byť dobromyseľní v tom, že nadobudli do svojho vlastníctva sporné nehnuteľnosti, nakoľko z obsahu dedičských rozhodnutí a kúpnej zmluvy, na základe ktorých sa právna predchodkyňa odporcov 1/, 2/, ich matka domnievala, že je vlastníčkou predmetných nehnuteľností jej muselo byť zrejmé, že sa nestáva vlastníčkou celých nehnuteľností, i keď sa operuje s termínom, že zdedila právna predchodkyňa odporcov všetok nehnuteľný majetok po rodičoch, tento pojem je nepostačujúci pre určenie dobromyseľnosti, keď z listinných dôkazov, či už sú to dedičské rozhodnutia po jej rodičoch alebo aj z kúpnej zmluvy, ktorou kúpila ďalšiu nehnuteľnosť (podiel na parc. č. 10906) vyplýva, že do svojho vlastníctva takto získala iba podiely na jednotlivých nehnuteľnostiach parc. č. 10906 a 10907. Takže z týchto listinných dôkazov nie je možné vyvodiť dobromyseľnosť odporcov a ich právnej predchodkyne. Odvolatelia namietali tiež, že súd prvého stupňa nevykonal dokazovanie výsluchom nimi navrhnutých svedkov, keď uviedli, že svedkovia by jednoznačne potvrdili, že nehnuteľnosti užívali nerušené odporcovia 1/, 2/ a ich právni predchodcovia. Skutočnosť, že odporcovia 1/, 2/ a ich právni predchodcovia uvedené nehnuteľnosti nerušené užívali, tieto zveľadovali, však nie je sporná. Pri otázke vydržania zostala spornou len podmienka dobromyseľnosti a nie držby a samotná skutočnosť, že nehnuteľnosti odporcovia zveľadili, zhodnotili nemôže zakladať dobromyseľnosť a vznik vlastníckeho práva, ktoré nemohlo za tejto skutkovej situácie vzniknúť a to ani spracovaním cudzej veci za použitia analógie legis.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd, keďže nepovažoval vydržanie odporcov 1/, 2/ k nehnuteľnostiam za preukázané rozsudok súdu prvého stupňa považoval za správny a preto ho v napadnutom určujúcom petite podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. V časti náhrady trov konania odvolací súd napadnutý rozsudok nepovažoval za vecne správny, preto ho podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo, keď vzhľadom na spôsob, akým navrhovatelia žalovali a nesprávny a nedôvodný prvý petit nepovažoval navrhovateľov za plne úspešných a preto za dôvodnú pri náhrade trov prvostupňového konania považoval aplikáciu ust. § 142 ods. 2 O.s.p..

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne odvolací súd podľa § 224 ods.1 s použitím ust. § 151 ods. 3 O.s.p. po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.